

На склоні гір, де чорний бір
Думає тиху думу,
Стоїть сосна, сама одна —
Символ мого суму.

Вітай, сосно! Так, як давно,
Для себе будьмо щирі.
Шуми мені свої пісні
В вечірнім тихомиррі.

А я тобі свої жалі
По щирості розкажу,
Чей, смутком тим важким-важким
Тебе я не зневажу.

Твій тихий шум, мій вічний сум
Нехай водно зіллються
І хай разом вечірнім сном
В простори понесуться.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «В Розтоках»](#);